

Motto: „În mijlocul unei crize financiare istorice, Zelensky vine la Washington și cere Congresului să fie preocupat mai întâi de frontiera sa decât de a noastră” Senatorul J.D.Vence, 8.12.2023 „America a trimis suficienți bani Ucrainei. Ar trebui să-i spunem lui Zelensky să caute negocierea păcii” Senatorul de Florida, Matt Gaetz „Bineînțeles că ne putem minți euforic oamenii și partenerii, dar nu poți face asta la nesfârșit.

Toți politicienii vor da socoteală pentru faptele și spusele lor. Nu ar trebui să fie conflicte interne într-o țară care luptă pentru existența sa” Vitali Kliciko, primarul Kievului, interviu la portalul 24 Minuten, Elveția „În prezent, situația pe linia frontului este dificilă și se deteriorează treptat. Fără muniția americană, începem să pierdem teritoriul care a fost câștigat în vară” Yehov Chernev, vice-președinte la Comisia pentru Securitate și Apărare, Parlamentul Ucrainei

Sub aceste auspicii mai puțin optimiste și prietenoase, s-a derulat vizita președintelui Zelensky și întâlnirile cu înalții oficiali americani și cu președintele Biden, care, ”părintește” i-a explicat impasul bugetar în care se află administrația americană în contextul șefului opoziției de a aproba un nou pachet de sprijin militar și financiar de 61 mld.\$ pentru Ucraina și 50 mld.\$ pentru Israel și Taiwan. Dacă în prima sa vizită la Washington, președintele Zelensky (dec. 2022) a fost primit ca un erou și aclamat în Congres, în a doua sa vizită (sept. 2023) după mult așteptata contraofensivă promisă a fi victorioasă, atitudinea oficialităților americane a fost rece și neîncrezătoare în promisiunile ucrainene.

A treia vizită a lui Zelensky în SUA (dec. 2023) care a forțat administrația Biden să-l primească, a stârnit un val de opoziție, inclusiv în rândurile democraților și ca urmare a dezvăluirilor făcute de presa americană și britanică privind acte de corupție ale unor demnitari aflați în anturajul apropiat al lui Zelensky, suspectați că au folosit în mod discreționar fondurile primite de la SUA și UE, au făcut contrabandă cu o parte din arsenalul militar primit din Occident (care s-a regăsit în înarmarea unor grupări jihadiste din Sahel care au atacat militarii francezi staționați în zonă). Tot mai multe voci atât din cadrul administrației și Congresului american, au solicitat președintelui să declanșeze o anchetă minuțioasă privind modul în care au fost folosite sumele de bani trimise drept ajutor financiar Ucrainei, pentru a acoperi cheltuielile curente ale instituțiilor statului, dar și eficiența ajutorului militar primit cu generozitate și cu eforturi semnificative din partea SUA și țărilor membre UE și NATO. De altfel, președintele american, a ținut să atragă atenția congresmenilor republicani privind consecințele jocului lor politic asupra securității naționale:

„Este stupefiant că noi suntem aici și suntem pregătiți să-i facem lui Putin unul dintre cele mai frumoase cadouri pe care el le-ar fi putut spera și să abandonăm poziția noastră mondială, nu numai în Ucraina, ci pretutindeni. Republicanii extremiști se joacă cu securitatea națională, luând finanțarea Ucrainei, care rămâne prizoniera politiciii lor partizane privind frontierele. Istoria va judeca sever pe cei care întorc spatele cauzei libertății”.

În concluzie, a treia vizită a lui Zelensky în SUA a fost o adevărată lovitură dată imaginii sale de „erou global” și de candidat la premiul Nobel pentru pace, imagine construită cu migală de către serviciile de informații americane și britanice cu ajutorul agenților de influență infiltrați în presă și televiziuni, cât și cu sprijinul experților în P.R. de la marile corporații care activează în Ucraina și care au sponsorizat apariția filmului în care Zelensky își pregătea rolul de viitor președinte al Ucrainei, ceea ce l-a făcut cunoscut atât în Ucraina cât și în străinătate.

Filmul „În slujba poporului” îl prezenta pe actorașul Zelensky, un ilustru necunoscut, ca fiind un luptător anticorupție și viitor candidat la președinție, ceea ce s-a și întâmplat în realitate. Este o nouă strategie a serviciilor americane de construire a unor personalități „eroice”, care apoi să fie propulsate în funcțiile cele mai înalte în țările în care corporațiile care conduc SUA au interese strategice. Pe un alt plan, în aceeași perioadă, un eveniment amplu mediatizat, a fost vizita președintelui Putin în EAU (Emiratele Arabe Unite la Abu-Dabi) și în Arabia Saudită, aliați și parteneri tradiționali ai SUA, vizită care s-a bucurat de un succes diplomatic și comercial așteptat de Rusia și Putin, pentru a demonstra lumii că sancțiunile economice americane și europene nu au reușit să izoleze Kremlinul. În EAU, președintele Putin s-a bucurat de o primire grandioasă din partea președintelui Mohammed ben Zayed al Nahyane, la palatul prezidențial în prezența membrilor guvernului și reprezentanților mediului de afaceri.

La întrevederea cu omologul său emiratez, Putin a subliniat că: „Grație poziției dumneavoastră, relațiile noastre au atins un nivel fără precedent, EAU este principalul partener comercial al Rusiei în lumea arabă”, evocând proiectele comune din sectoarele de gaz, petrol și industria de armament. Un punct important al dialogului celor doi președinți, l-a constituit reducerea producției de petrol în cadrul OPEP+ și crearea unei alianțe a țărilor exportatoare de petrol din care face parte și Rusia. La 6 dec. președintele Putin a sosit la Ryad (Arabia Saudită), ca ultimă etapă a vizitei fulger efectuate în Golf, care s-a axat pe petrol și războiul israelianopalestinian.

Întâlnirile și dialogul purtate cu prințul moștenitor, Mohammed ben Salmane, s-au axat pe întărirea coeziunii membrilor OPEP+ în luarea deciziilor, inclusiv în privința poziției ce trebuia adoptată la

reuniunea COP -28 de la Dubai, unde se punea în discuție renunțarea la combustibilii fosili în producerea energiei electrice, poziție fermă a organizației prin care s-a statuat continuarea folosirii petrolului și gazelor naturale în producerea energiei electrice, însă cu luarea măsurilor de protejare a mediului. La întâlnirea cu prințul moștenitor saudit, președintele rus a ținut să precizeze că:

„Nimic nu poate împiedica dezvoltarea relațiilor noastre prietenești. Este foarte important pentru noi toți să schimbăm cu voi informații și evaluări privind ceea ce se petrece în regiune. Întâlnirea noastră este cu certitudine oportună”. Președintele Putin a adresat prințului moștenitor invitația de a efectua o vizită de stat la Moscova. Nigel Gould-Davis, cercetător la International Institute for Strategic Studies, aprecia că: „Putin vorbește cu mai multă siguranță ca niciodată de la începutul războiului în Ucraina, fiind optimist că va câștiga, ținând cont de faptul că SUA și țările occidentale vor diminua sprijinul financiar și militar Ucrainei, existând informații despre corupția de la nivelul președintelui și anturajului său și de contrabandă cu armament și echipamente militare primite de la occidentali și ajunse în mâinile unor organizații extremiste islamice din Africa”.

Cum s-a pregătit Rusia înaintea declanșării invaziei militare în Ucraina?

Știind că noua acțiune militară va declanșa un val de indignare și noi sancțiuni economice din partea SUA și UE asupra activelor rusești din străinătate, cât și înghețarea conturilor și confiscarea averilor unor oligarhi ruși, Banca Centrală a Rusiei a stocat echivalentul a 560mld euro în devize și aur rezultate din exportul de hidrocarburi, armament și pietre prețioase. Astfel, rezervele în euro au ajuns la 32%, de aur 22%, 16% \$ și 13% yuani. Cunoscând că tranzacțiile în dolari americani sunt supuse controlului autorităților americane (în baza principiului extraterritorialității legii americane) și susceptibile a fi supuse unor sancțiuni unilaterale din partea SUA, Banca Centrală Rusă a hotărât ca tranzacțiile cu petrol și gaze să se realizeze în yuani și ruble.

De asemenea, în plin război cu Ucraina care necesită cheltuieli militare importante, Rusia a cumpărat cantități importante de aur de pe piețele internaționale, inclusiv din Elveția, deși se află sub apăsarea sancțiunilor economice. Drept urmare, Rusia și-a întărit rezerva de aur atingând 2.300 t, clasându-se pe locul cinci în lume, iar bugetul statului este echilibrat, gradul de îndatorare fiind de 17,5% din PIB, iar fondul suveran dispune de 160 mld de euro, ceea ce permite Rusiei să amortizeze șocul cheltuielilor de război. Dar, Rusia este legată economic de UE, deoarece 37% din comerțul său este orientat spre această zonă.

Cum va arăta Ucraina în 2024?

După umila mea părere, cred că instituțiile cu atribuțiuni în domeniul siguranței și apărării naționale, ar trebui să reflecteze serios și să-și pregătească strategii integrate, pentru a găsi soluții la aceste întrebări:

- Starea de sărăcie, corupție instituțională, faliment economic, durerea și disperarea familiilor ale căror membri au fost uciși sau mutilați în război sau au rămas doar cu hainele pe ei și la mila

străinilor, ar putea genera o masă critică a nemulțumirilor populare care s-ar putea transforma într-o mișcare de revoltă și înlăturare a președintelui Zelensky și a mafiei oligarhice din anturajul său?

- Evoluțiile nefavorabile de pe front, lipsa logisticii militare și refuzul de încorporare sau dezertările în grup care au contribuit la o ruptură a lanțului de comandă între politicieni, personal Zelensky, cu șefii și comandanții militari, ar putea duce la o lovitură de stat militară cu înlăturarea regimului Zelensky și începerea negocierilor de pace cu Rusia?

- Ce rol vor avea oligarhii ucraineni și ruși în susținerea diverselor facțiuni politice și grupări paramilitare de mercenari, care ar putea împinge țara în haos și război civil ce ar grăbi inevitabil atomizarea teritorială a Ucrainei?

- Ce măsuri vor fi luate de UE, NATO și Rusia pentru securizarea centralelor nucleare și a fabricilor și depozitelor de armament pentru a nu cădea în mâinile unor grupări extremiste sau a mercenarilor?

- Ce se va întâmpla cu investițiile firmelor americane, europene și chineze care controlează producția și comercializarea cerealelor și produsele agro-alimentare din Ucraina?

- Cum vor reacționa și ce măsuri de protejare a frontierelor vor lua: România, Polonia, Letonia, Ungaria și Moldova în fața unei Ucraine dominată de haos și anarhie, sărăcie accentuată, criză energetică, alimentară și medicală?

- Polonia, care a sprijinit de la începutul conflictului Ucraina cu logistica militară necesară și a ajutat peste un milion de refugiați să se așeze în orașele poloneze, va mai fi dispusă să facă sacrificii în viitor pentru a ajuta regimul Zelensky, în condițiile în care prin atitudinea sa obraznică și nerecunoscătoare a atras antipatia noii conduceri poloneze, care în cercurile politico-diplomatice europene, cu discreție lasă să se înțeleagă că populația poloneză din zona de vest a Ucrainei, din jurul orașului Lviv este tot mai nemulțumită și intenționează ca în 5 ian. 2025 să organizeze un referendum prin care va cere revenirea la patria mamă Polonia?

- Un potențial conflict deschis și o ruptură fermă de Zelensky ar putea izbucni la inițiativa primarului Kievului, Vitali Kliciko sprijinit de armată ar putea duce la arestarea lui Zelensky și anturajului său corupt și prezentarea candidaturii lui Kliciko la alegerile prezidențiale din primăvara lui 2024, în ciuda manevrelor lui Zelensky de a amâna organizarea alegerilor motivate de situația de război în care se află țara?

- Cum și cine va proteja R. Moldova de pericolul fărâmițării sau federalizării, aflată sub presiunea regiunilor autonome Transnistria și Găgăuzia, controlate de Moscova? Se va proceda la alipirea unor părți din Moldova la România, Rusia sau Ucraina?

- Care va fi rolul și poziția Turciei în contextul în care, președintele Erdogan a lansat amenințări la adresa Occidentului Cruciat, iar mai recent, SUA, afirmând că poate fi construită o lume mai bună și mai corectă, însă fără SUA? - SUA și UE vor aplica sancțiuni oligarhilor ucraineni pentru a le confisca averile, după modelul aplicat oligarhilor ruși, pentru a finanța reconstrucția post-război a Ucrainei, ori aceștia vor fi exceptați fiind considerați de „partea bună” a baricadei, deoarece au „cotizat și continuă să cotizeze”, unde trebuie (avem alegeri prezidențiale în SUA și în unele țări UE)

- În cazul unui eșec militar al Ucrainei, anunțat deja de către experți militari americani și europeni, SUA se va retrage strategic de pe frontiera de est și va pasa răspunderea NATO și UE, ori își vor consolida prezența militară în țările unde are constituite noi baze militare?

- Care va fi locul și rolul României în viitorul context geopolitic ostil lui Zelensky și țărilor care au

sprijinit regimul său în războiul cu Rusia și în procesul de reconstrucție economică și instituțională a Ucrainei?

Proximitatea economică și divergențele geopolitice în relațiile Chinei cu Ucraina

De la izbucnirea conflictului din 24 feb. 2022, contactele directe la nivelul președinților celor două state au fost suspendate, însă urmare a vizitei președintelui Macron în China și insistențelor sale pe lângă președintele Xi de a se implica în găsirea unor soluții negociate de pace, la 26 apr. 2023, președintele Zelensky „a avut un lung și semnificativ dialog cu președintele Xi”.

Ca urmare, guvernul chinez a propus un plan în 12 puncte de soluționare a conflictului, însă respins de Zelensky a fost acceptat parțial de către Putin. Dar China a rămas și va rămâne un partener credibil și necesar Ucrainei, îndeosebi în procesul de reconstrucție a infrastructurii critice post-război, agriculturii și industriei agro-alimentare, industriei de apărare, mineritului și energiei nucleare. Dinamica relațiilor bilaterale datează din 1990, odată cu independența Ucrainei, contactele politice și diplomatice dintre cele două țări au deschis calea unor cooperări robuste: economice, culturale, tehnico-științifice și militare.

Anul 1994, a marcat momentul în care Ucraina a renunțat la arsenalul nuclear moștenit de la URSS, China, printr-o declarație unilaterală guvernamentală, a anunțat furnizarea de garanții de securitate nucleară Ucrainei. Anul 2005, a adus o răcire a relațiilor ca urmare a vizitei în Ucraina a unei delegații din Taiwan pentru a participa la reuniunea internațională organizată de International Crisis Group, care dezbătea problema rezolvării pașnice a conflictelor. În 2009, cu ocazia pandemiei de gripă aviară, China a acordat Ucrainei un ajutor financiar de 450.000 euro și importante cantități de măști și echipamente de protecție. În 2011, se semnează un parteneriat strategic, urmat de un altul în 2013, prin care se consolidau relațiile bilaterale, China devenind pentru Ucraina o oportunitate de

ROMANIA

a se detașa treptat de dependența față de Rusia.

Industria militară ucraineană vindea cantități mari de echipamente militare, port-avioane, distrugătoare, armament ș.a. Chinei, care începe să-și întărească prezența militară în Marea Chinei Orientale, în fața Taiwanului. China a inclus Ucraina în vastul proiect al noilor rute ale mătăsii prin alocarea de investiții masive în proiecte de modernizare a infrastructurii critice (porturi, căi ferate, căi rutiere), pentru a-și exporta produsele manufacturate spre Europa. Anii 2014-2015, prin anexarea Crimeei și declanșarea rebeliunii în Donbas, relațiile bilaterale primesc o nouă lovitură, China fiind nevoită să aleagă între parteneriatele economice și militare cu Ucraina și relațiile privilegiate cu Rusia.

În ciuda acestor distanțări în relațiile politice, totuși China și Ucraina au continuat să dezvolte relații economice, astfel că, în 2020, exporturile Ucrainei în direcția Chinei reprezentau 7 mld\$ și 10% din PIB. În baza acordurilor comerciale tot mai diverse și infrastructurii critice, a exportului masiv de armament și a cantităților uriașe de porumb, cât și a poziției sale geostrategice privilegiată, Ucraina s-a transformat într-o poartă naturală de intrare a Chinei în Europa.

Nu întâmplător, de la inițierea proiectului BRI, investițiile chineze au explodat, fiind astăzi de 50 de ori mai mari decât în urmă cu un deceniu, China devenind primul partener comercial al Ucrainei, dictat și de reducerea drastică cu 65% a comerțului cu Rusia, odată cu declanșarea conflictului din Crimeea și Donbas. În orașul-port, Mariopol, China a investit 50 milioane \$, atât pentru modernizarea infrastructurii portuare, dar și pentru renovarea clădirilor și modernizarea sistemului de canalizare și management al străzilor. În ciuda războiului, Ucraina rămâne cel mai mare și important furnizor de alimente și cereale către China, dar s-a modificat harta rutelor de transport rutier către Europa, firmele chineze fiind nevoite să-și reconfigureze lanțurile de aprovizionare, pentru a ocoli sancțiunile economice impuse de SUA și UE companiilor ruse și a celor care fac comerț cu Rusia.

Înainte de conflict, 95% din transportul de mărfuri pe calea ferată între China și Europa tranzita prin coridorul de Nord al Chinei, Europe Express, ruta „mătășii feroviare”, legând China cu Germania via Kazahkstan-Rusia-Belarus-Polonia. În urma sancțiunilor economice internaționale împotriva Rusiei și a riscului confiscării mărfurilor transportate, volumul fret feroviar eurasiatic de PC și aparate electronice, mașini și piese auto, a scăzut cu 80%.

Constructorul suedez Volvo Car, care aparține grupului chinez Zhejiang Geely, ale cărui uzine sunt în Suedia și Belgia, China a ales Gand (Belgia) ca piesa de bază a logisticii sale internaționale, iar BMW, omologul pentru China, constituie cea mai mare piață, a încetat transportul feroviar via Rusia de la începutul războiului, mașinile produse în Germania fiind transportate pe vapor până în China. Cu o situație similară se confruntă și Audi, ale cărei uzine sunt în Germania și Ungaria, care analizează posibilitățile oferite de noile rute feroviare pentru exporturile de produse către China.

*Independența
prin Cultură*

În fața acestor probleme de ordin logistic, AP Moller Naer, SK cea mai mare companie maritimă din lume, a lansat un nou serviciu feroviar între China și România care leagă Imperiul de Mijloc și Europa în 40 de zile, trenurile venind din China traversează Kazahkstan (hubul Khorgos) până în portul Aktau (M. Caspică), de unde mărfurile sunt transportate pe barje până în portul Baku (Azerbaidjan) pentru a fi direcționate spre portul Ponti (Georgia) apoi spre portul Constanța. De asemenea, compania feroviară Rail Bridge Cargo leagă Zhenghzu (China) și Duisburg-Neuss (Germania) via Kazahkstan, Azerbaidjan și Georgia în 23-25 de zile, via o rută intermodală, iar compania logistică finlandeză, Nurminem Logistic, pionier al coridorului transcaspic, a lansat în 2022 în cooperare cu Kazahkstan Railways, primul său tren de marfă folosind coridorul transcaspic.

În UE, Bulgaria și România, sunt bine plasate pentru a beneficia de dezvoltarea schimburilor comerciale via coridorul transcaspic, legătura între Ponti și Constanța făcând obiectul unor soluții intermodale. Transportatorul Cosco Shipping Lines România, studiază posibilitatea lansării unui serviciu de tren-conteiner între Pireu (Grecia) și Constanța. În concluzie, războiul din Ucraina a dat o lovitură majoră transporturilor de marfă pe calea ferată prin ruta din Nordul Chinei, a favorizat emergența axelor alternative de transport care și-au reconfigurat lanțurile comerciale ale China-Europa la frontiera polonezo-belarusă către Turcia.

Din păcate, ca de obicei, în lipsa unei strategii vizionare de modernizare a infrastructurii feroviare și rutiere, cât și pentru optimizarea operațiunilor în portul Constanța, vom rata și de această dată oportunitățile oferite de redesenarea hărților de transport în cadrul proiectului BRI, care asigură lanțurile de comerț eurasiatice cu Europa. Conform planurilor prădătorilor economici, care profitând de carierismul unor politicieni români dornici de afirmare și îmbogățire rapidă pe căi ilicite, dar sub protecția legilor adoptate special pentru acoperirea jafului național, și soarta porturilor de la M. Neagră, Midia și Constanța, a fost hotărâtă de unchiul Sam, prin adoptarea de către Congres (dec.2023) a legii privind strategia de securitate la M. Neagră.

În baza acestei legi, SUA va prelua controlul total asupra porturilor de la Gurile Dunării și de la M. Neagră, care se vor transforma în zone strategice. Prin această măsură, s-a aplicat o lovitură indirectă mafiei arabe care se afla în negocieri avansate cu guvernul Ciolacu și autoritățile locale pentru a obține concesionarea managementului operațiunilor comerciale pentru următoarele decenii, dar și Olandei, care de mai mulți ani șantaja guvernele române de a-i ceda portul Constanța în schimbul votului favorabil de aderare la spațiul Schengen. Pentru România, pierderea controlului asupra acestor porturi înseamnă decuplarea de la BRI (Inițiativa Noilor Rute ale Mătăsii), care reprezenta o oportunitate de a deveni un nod logistic maritim și feroviar care să realizeze legătura Eurasiei cu Europa. O fi bine, o fi rău, vom trăi și vom vedea cum sub ochii noștri, România a mai pierdut un element al suveranității naționale!

Gl. Bg. (rtr) Gheorghe Dragomir

**INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ** *Independența
prin Cultură*